

Tiszaburai Majális 2008

- Ahol a munka drága kincs -

Községünk, Tiszabura, mint Jász-Nagykun-Szolnok megye egyik legfiatalabb átlagéletkorú települése igyekezett méltó módon emlékeztetni a Munka Ünnepe. Tolerálva ezzel azt a hatalmas erőfeszítést, amivel a falu aktuális vezetése vissza kívánja adni a kétkezi munka becsületét. Ott ahol a munka igen drága kincs, hiszen a rendszerváltás eufóriáját követően errefelé alig-alig maradt munkabérrel kecsegtető kenyérkereseti lehetőség. Ez a sziszifuszi küzdelem különösen igaz a cigány kisebbségre, melynek tagjait fokozottan sújtja a hatványozottan és halmozottan hátrányos helyzet. Még akkor is, ha a falu vezetése szinte minden elérhető „mentszalmaszálba”-szociális foglalkoztatás, közmunka, pályázott munkahelyteremtés, felzárkóztatási program stb.- igyekszik bekapaszkodni. Esélyt adva az esélyteleneknek, reményt a reményteleneknek...

A reggeli zenés ébresztő vidám dallamai után ezen „küzdés” legsarkalatosabb pontjaira hívta fel a figyelmet ünnepi köszöntőjében Farkas László polgármester, aki jelenkorunk talán leges legjobban Janus-arcú ünnepéhez kívánt jó szórakozást. Azok után, hogy a jelenlévők tisztelettel megemlékeztek a testület időközben elhunyt tagjára, K n e i f e l Gyula bácsira, aki éppen egy esztendővel korábban beszélt arról, hogy mekkora erőfeszítéssel jár a talponmaradás egy olyan faluban, ahol évek óta azt kell ünnepelni, ami nincs.

Újkori demokráciánk fájó sebeire ezzel együtt jelentett gyógyírt községünkben a Munka ünnepe /mely egyúttal európai csatlakozásunké is/, amelyre, rendhagyó módon május 2-án, a községi önkormányzat, a FIROSZ, valamint az OCÖ intézményhálózat helyi irodájának közös rendezésében került sor. A „gyógy-elixír” sikeres részeként illendően megemlíteni az ügyesen és célirányosan szervezett családi vetélkedőt, az Irodalmi Színpad és a „MÁSODIK OTTHON” diákjainak tehetséges előadását, s azokat a finom falatokat, amelyek délidtájékán, mindenkit grátisz asztalhoz invitálva, jó ízeket hagytak még a kétkezi munkájában is. Ehhez így társulhatott már a jókedv, melynek egész napos zenei „felügyelése” volt a tehetséges Csonka Gyula, aki már szokásosan jól alapozta meg a vendégmunkások sorszáma sikerét. Az annalesek így a

jövőnek lejegyezhetik a „megasztáros” Facsar Réka, Kolostyák Gyula, id. Barkóczi Zoltán, a „Karcagi Trió”, s nem utolsósorban a sztárvendég, Nótár Mary minden bűtfeledtetni tudó remeklését. Még azok számára is, akikhez másnap nem csörgetett munkába a vekker...

Percze Miklós

